

G Orosz Piroska
Lelkem harangja

Halvány sugara a tájnak,
mint kelő Nap, alant szállnak,
kérgét szántja a vidéknek,
megindul benne az élet.

Megszólal egy harang bennem,
nézem feszült figyelemmel,
hogyan bontja ki sátrát a Nap,
szirmuk mint, virágok nyílnak.

Kivetítve a szép tájra,
hogyan az ember szebbnek lássa,
pedig igen szép ez a táj,
mint az éden, úgy muzsikál.

Játékos a Duna vize
kacsintgat a fénylő szeme,
incselkedik vele a szél,
a víz loccsan, hosszan beszél.

Kordont húz el a nyári Nap,
szántóföldek között halad,
bő termést ígér a nyárra,
öntöz Isten csatornája.

2021. 02. 08.